

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814200698
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5814200698.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. B., nar. X.X.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov: matka - R. N., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXX, a otec - Y. B., nar. XX.X.XXXX, bytom V., J. Q. XXX/X, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia o zmenu úpravy styku matky s maloletým dieťaťom, na základe odvolania otca proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 9P/12/2014-11 zo dňa 11.3.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh otca o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa tento domáhal určenia zmeny miesta stretávania sa matky s maloletou (v obchodnom dome Klinec namiesto doterajšieho bydliska otca) a uloženia povinnosti matke oznámiť svoj príchod minimálne 24 hodín pred stretnutím otcovi telefonicky alebo formou sms.

Vychádzal z toho, že nebolo osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy pre maloletú Q., ak bude jej stretávanie sa s matkou prebiehať v zmysle doterajšej úpravy. Samotná skutočnosť, že by došlo k zmene miesta stretnutia, resp. odovzdania maloletej Q. matke, nemôže zabrániť matke, aby sa zdržiavala v obci, kde majú otec s maloletou bydlisko. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na nevhodné správanie sa matky, miesto jej stretávania s maloletou, resp. zmena miesta, nemôže ovplyvniť vývoj ostatných detí otca (ktoré má s inou ženou), pokiaľ tieto nie sú v kontakte s matkou. Za okolnosti, že vlastníci pozemku nesúhlasia so vstupom matky na pozemok, na ktorom k odovzdaniu maloletej matke dochádza, môže maloletá matku počkať pred vstupom na tento pozemok, čím nebude porušené ustanovenie o odovzdávaní maloletej v mieste bydliska (v mieste bydliska neznamena priamo vo vchodových dverách). Čo sa okolnosti sledovania - snímania pozemku otca, ako aj ponechania oznámenia o vlastníctve zbrane priateľom matky, tieto nastali s relatívne veľkým časovým odstupom pred podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec a domáhal sa zmeny napadnutého uznesenia v zmysle jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Namietal neúplné zistenie skutkového stavu veci. Poukazoval na to, že pracovníčka kolízneho opatrovníka nemala vedomosť o rozhodnutí pričom sa vyjadrila, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia by podporila, ale nebola súdom vyzvaná, ani inak kontaktovaná. Uviedol, že vo veci samej nepodal návrh, nakoľko čakal na rozhodnutie o predbežnom opatrení; na podanie návrhu vo veci samej ani nebol vyzvaný. Dôvody na nariadenie predbežného opatrenia uviedol v návrhu; dodal, že biologická

matka nemá o maloletú Q. záujem, opustila ju ako 3-mesačnú, vychovával ju len sám, s pomocou svojich rodičov a v súčasnosti s pomocou svojej manželky. Matke stretávaniu s maloletou nebráni, len žiada o zmenu miesta a spôsobu stretávania. Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sa domáha z dôvodu ochrany maloletej, svojho súkromia a ochrany svojej rodiny. Záverom poznamenal, že napadnuté uznesenie bolo „ukončené“ 47 dní od podania návrhu, pričom lehota na vydanie predbežného opatrenia je 30 dní.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Prioritne je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď neustanovil kolízneho opatrovníka maloletej Q. na jej zastupovanie v aktuálnom konaní o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia. V nadväznosti na uvedené potom logicky nebolo kolíznemu opatrovníkovi doručované ani napadnuté uznesenie. Uvedený nedostatok odstránil odvolací súd, keď v priebehu odvolacieho konania ustanovil maloletej Q. kolízneho opatrovníka v osobe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, ktorému zároveň doručil návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, napadnuté uznesenie i odvolanie otca proti nemu.

Vo vzťahu k námietke/konštatovaniu odvolateľa o oneskorení rozhodovaní súdu prvého stupňa, odvolací súd udáva, že vydanie napadnutého uznesenia po uplynutí zákonom stanovenej procesnej lehoty v súdenom prípade nespôsobuje, a ani nemôže spôsobiť, jeho vecnú nesprávnosť. Zároveň, vzhľadom na vecnú neopodstatnenosť návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, resp. vzhľadom potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, nedošlo v dôsledku nedodržania zákonnej lehoty na rozhodnutie súdom prvého stupňa k nijakej ujme na právach a oprávnených záujmoch maloletej Q. a ani iných účastníkov konania.

Zároveň, pre spresnenie časových súvislostí odvolací súd poznamenáva, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia napadol (došiel) Okresnému súdu Námestovo dňa 31.1.2014, pričom napadnuté uznesenie bolo vydané dňa 11.3.2014; práve dátum dôjdenia návrhu súdu - začatia konania a dátum vydania rozhodnutia o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sú relevantné z hľadiska posúdenia splnenia zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie súdu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Vo zvyšku sa v zásade možno stotožniť s dôvodmi, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa, preto odvolací súd na tieto odvolateľa odkazuje.

S cieľom zdôraznenia ich správnosti, v reakcii na odvolacie dôvody, krajský súd dodáva, že prevažná väčšina námietok odvolateľa sa týka tvrdeného dopadu správania sa matky na aktuálnu rodinu (vrátane širšieho okruhu príbuzných) odvolateľa. Odvolací súd však v tejto spojitosti zdôrazňuje, že predmetom súdnej veci je konanie o starostlivosti o maloletú Q.. Z tohto pohľadu nemôže byť v tomto konaní poskytovaná ochrana iným nárokom/záujmom, napr. ochrana pred nezákonným nahrávaním pozemku, pred vyhrázaním (sa), ochrana morálky ostatných detí a pod. Inými slovami, krajský súd nespochybňuje ani nepotvrdzuje dôvodnosť iných otcov tvrdených nárokov, nakoľko to nemôže byť predmetom tohto konania. Z určujúceho hľadiska správne konštatoval okresný súd jednak, že zmena miesta odovzdávania a preberania maloletej rodičmi nezabráni matke, aby vyhľadávala a kontaktovala otca a jeho rodinu (ochrany voči takémuto postupu sa možno domáhať v rámci iného súdneho konania), predovšetkým však skutočnosť, že miesto odovzdávania a preberania maloletej rodičmi definované v rozhodnutí súdu ako „miesto bydliska otca“ neznamena, že maloletá Q. musí byť odovzdaná a prebratá priamo vo vchodových dverách domu otca; môže sa tak diať celkom jednoznačne napríklad pri plote pozemku, resp. pri bránke, rovnako tak v zásade hocikde pri bydlisku otca.

Len malá časť argumentácie otca sa vzťahuje priamo na maloletú Q., a to predovšetkým, že by stretávanie v obchodnom dome bolo pre ňu menej stresujúce. Aj tu sa však javí logickou úvaha súdu prvého stupňa, v zmysle ktorej s ohľadom na tvrdenie otca, že matka sa nie vždy dostaví na stretnutie, resp. maloletá od nej po krátkom čase uteká, sa stretávanie v obchodnom dome nejaví ako vhodné. V tejto spojitosti sa žiada dodať, že viaceré okolnosti, ktoré otec uviedol v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a v odvolaní, napríklad stretávanie sa matky s členmi rôznych siekt, jej vyzývavé obliekanie, promiskuitné správanie, celkový spôsob života matky a jej nezáujem o maloletú Q., by

vyznievali skôr (za okolnosti ich preukázania) na podporu obmedzenia styku matky s maloletou Q., než na podporu zmeny miesta odovzdávania a preberania maloletej rodičmi.

Zhrnúc opísané, dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti napadnutého uznesenia okresného súdu.

V nadväznosti na skutočnosť, že súdy nerozhodli o zmene miesta odovzdávania a preberania maloletej rodičmi, bezpredmetným sa stal návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia vo zvyšnej časti uloženia povinnosti matke oznamovať, resp. potvrdzovať otcovi 24 hodín vopred, že dôjde k styku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., nakoľko konanie vo veci maloletého dieťaťa môže začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** odvolanie prípustné.